

ЧОТИРНАДЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРОЙЦІ

(Мт. 22,1-14).

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Христос серед нас !
Дорогі брати і сестри!

Сьогоднішня євангельська притча про запрошених на весілля зароджує запитання - Чому в світі є так багато невіруючих і чому так мало людей відвідують храм Божий?

Сам Господь наш Ісус Христос дав нам відповідь. Він сказав: "Багато запрошених, та мало вибраних".

Значить, ті, що не вірять у Христа Спасителя нашого не ходять до храму, вони хоч і були запрошені, але вони зігнорували запрошення і не належать до вибраних.

А це ж великий жах, якщо усвідомити собі, що ти не належиш до вибраних. Бути вибраним це ще не означає, що увійдеш у Царство Небесне.

Але якщо ти не вибраний, то твоє вічне майбутнє – це страждання. Страждання – це насамперед відсутність єднання з Богом, джерелом життя, це відсутність любові, яка є основою радості і блаженства, бо Сам Бог є любов. І коли уявимо, що такий стан буде вічним, то душу охоплює жах.

І цей жах – вічне страждання – люди вибирають добровільно, і не просто добровільно, але всупереч багатьом попередженням.

Незбагненне милосердя Боже до людини! Незважаючи на добровільну відмову людини від Бога, Бог ніколи не залишає людину. Безмірна любов Божа постійно застосовує різні засоби, щоб спасти людину для вічного блаженного життя, для Царства Небесного.

Від самого початку історії людства Бог закликає людину прокинутися від гріхового сну і не робити зла. Цей голос Божий перші люди чули в раю.

Голос Божий ми чуємо через свою совість. Наша совість закликає нас жити за правдою Божою, любити ближніх своїх, співчувати знедоленим і не робити нічого злого.

Через Святе Євангеліє ми чуємо голос Самого Сина Божого Господа нашого Ісуса Христа. Він запрошує всіх людей до Свого Царства.

А це є Царство любові, миру і радості. Бог запрошує до Свого Царства через Свою Рідну Церкву. В Церкві людина завжди почує

голос Божий, Його заклик до добра, до миру, до вічності, до світла, до покаяння.

Господь запрошує до Себе різноманітними способами, в тому числі навіть стражданням і смертю близьких нам людей.

Дорогі брати і сестри !

Господь запрошує кожного з нас до Свого Царства. Він запрошує нас протягом усього нашого життя і аж до самої смерті.

Спаситель звертається до нас і говорить: *“Ось, стою при дверях і стукаю; якщо хто почує голос Мій і відчинить двері, увійду до нього, і буду вечеряти з ним, і він зі Мною”*.

Хто відкриває для Бога двері серця свого, той блаженний. Він відчуває вже тут, на землі, Царство Боже. Такі люди можуть бути впевненими, що вони вже належать до вибраних.

Їх покликав Господь, стукав у їхні серця, і вони відгукнулись. Їхнє є Царство небесне. Ми ж не будемо глухими до стукання Господнього в наші серця і не закриваймо вуха, щоб не почути голос Божий.

Хоч Господь сказав, що багато запрошених та мало вибраних. Але ми всі віримо що ми належимо до тих, які почули запрошення Господа Бога нашого Ісуса Христа увійти у Царство Небесне.

Дорогі брати і сестри!

В ці тяжкі часи випробування українського народу, Господь Милосердний подав нам велику ласку і утіху, утворив серед нас Свою світлу оселю – нашу Рідну Помісну Українську Православну Церкву Київського Патріархату, і кличе в цю оселю перш за все князів церкви – тобто єпископів.

Але що ж ми бачимо? Так звані князі церкви пішли до чужого весілля. Наша Свята Церква утворена, все готове, а знатних гостей із за кордону немає, немає тих, хто повинен би прийти найперше. Чому ж вони не пішли? Безумовно, не любов до Христа, а хитра політика їх до цього повела.

І багато хто відмовився – той на патріарха, той на канони, той на власні переконання послався.

І нас слуг Української Церкви, вони вважають негідними свого достоїнства.

Що ж ми можемо мати спільного з такими «канонічними приятелями»? Друже, скажемо ми їм словами Христа, чого ти лізеш до нас прикривши нашим церковним лахміттям свою чорну князівську душу?

На що вносиш брудну людську політику в чисту світлицю нашої народньої душі – в нашу Помісну Українську Православну Церкву Київського Патріархату? Чому ти зловживаєш ім'я Української Церкви, коли ти належиш до чужої, та ще й до нас не дружньої.

І який присуд їм за це проголосимо? Цей присуд вже проголосив їм сам Христос, Він сказав: Зв'язавши їм руки й ноги, вкиньте їх у темряву і холод їхніх зловісних міркувань!

Нехай же сяє світлом, гріє любов'ю і щирістю, наша Свята Церква, щоб вона була тихим і лагідним для змученої нашої душі притулком.

Радійте і веселіться, бо велика нагорода приготовлена вам на небесах.

Амінь. В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.
Христос серед нас !